

Sygn. akt VIII C 3076/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 września 2016 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi-Widzewa w Łodzi VIII Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: S.S.R. Bartek Męcina

Protokolant: st. sekr. sąd. Ewa Ławniczak

po rozpoznaniu w dniu 1 września 2016 roku w Łodzi

na rozprawie

sprawy z powództwa E. B.

przeciwko (...) Towarzystwu (...) w W.

o zapłatę

1. oddała powództwo,

2. zasądza od powódki E. B. na rzecz pozwanego (...) Towarzystwa (...) w W. kwotę 197 zł. (sto dziewięćdziesiąt siedem złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt VIII C 3076/15

UZASADNIENIE

W dniu 25 czerwca 2015 roku powódka E. B. wytoczyła przeciwko pozwanemu, (...) Towarzystwu (...) w W. powództwo w związku z decyzją z dnia 12 czerwca 2015 r. odmawiającą wypłaty odszkodowania z tytułu umowy ubezpieczenia (...). W uzasadnieniu pozwu powódka wskazała, że skradziono z jej domu torebkę wraz z zawartością, a pozwany stwierdził, że nie jest to szkoda, która mieści się w ogólnych warunkach ubezpieczenia.

(pozew k. 2)

Pismem z dnia 17 lipca 2015 r. powódka sprecyzowała powództwo wskazując, że wnosi o zasądzenie od pozwanego kwoty 200 zł. tytułem odszkodowania oraz 500 zł. tytułem zadośćuczynienia.

(pismo powódki k. 5)

W odpowiedzi na pozew (...) Towarzystwo (...) w W., reprezentowane przez pełnomocnika będącego radcą prawnym, wniosło o oddalenie powództwa oraz o zasądzenie zwrotu kosztów postępowania według norm przepisanych. W uzasadnieniu powód potwierdził, że E. B. była objęta ubezpieczeniem mienia od kradzieży z włamaniem, rabunku i dewastacji. Jednak w ocenie strony pozwanej żadne z powyższych zdarzeń nie wystąpiło w dniu 11 sierpnia 2014 r., gdyż w trakcie postępowania przygotowawczego powódka zeznała, iż w pewnym momencie zauważyła uchylone drzwi do swojego mieszkania, nie wspominając jednak o żadnych śladach pokonania zabezpieczenia w postaci zamka. Co do roszczenia o zadośćuczynienie pozwany podniósł, iż powódka nie udowodniła, aby w związku ze zdarzeniem z dnia 11 sierpnia 2014 r. nastąpił po jej stronie jakikolwiek rozstrój zdrowia.

(odpowiedź na pozew k. 24- 29)

Na rozprawie w dniu 1 września 2016 roku powódka poparła powództwo, natomiast w imieniu strony pozwanej nikt się nie stawił.

(protokół rozprawy k. 75- 77)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 11 sierpnia 2014 r. E. B. przebywała w swoim mieszkaniu nr (...) przy ul. (...) w Ł.. Niedługo po opuszczeniu mieszkania przez wnuka, powódka zauważyła, że drzwi zewnętrzne są uchylone. Wobec tego E. B. zamknęła drzwi. Po około kwadransie po powrocie wnuka, do mieszkania powódki przyszła obca dla niej kobieta, która przyniosła torebkę powódki, znaną na klatce schodowej bloku przy ul. (...) w Ł.. Na skutek kradzieży E. B. straciła portfel, a także bilet miesięczny MPK. Ponadto powódka utraciła dowód osobisty w związku z czym musiała ponieść koszt zrobienia zdjęcia do dokumentu tożsamości.

(zeznania powódki k. 77 w zw. z informacyjnymi wyjaśnieniami z k. 75- 76)

Postanowieniem z dnia 18 sierpnia 2014 r. umorzono dochodzenie w sprawie dokonanego w dniu 11 sierpnia 2014 r. zaboru w celu przywłaszczenia portfela wartości 100 zł. z dowodem osobistym, kartą bankomatową, pieniędzmi w kwocie 60 zł. i migawką MPK na łączną kwotę strat 160 zł., na szkodę E. B..

(postanowienie k. 11)

W dniu 12 maja 2015 r. E. B. wznowiła umowę ubezpieczenia, która została potwierdzona polisą nr (...) oraz została zawarta na okres od 20 maja 2015 r. do 19 maja 2016 r.

(polisa k. 6- 7)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił bądź jako bezsporny, bądź na podstawie dokumentów wymienionych powyżej, a także na podstawie dowodu z przesłuchania powódki.

Sąd zważył co następuje:

Powództwo nie jest zasadne i nie zasługuje na uwzględnienie.

W przedmiotowej sprawie powódka dochodziła zapłaty kwoty 200 zł. z tytułu odszkodowania za utratę portfela, pieniędzy w kwocie 60 zł., biletu miesięcznego MPK oraz dowodu osobistego. Co prawda E. B. nie przedstawiła umowy ubezpieczenia (...), na której oparła żądanie pozwu. Powódka załączyła jedynie polisę nr (...) potwierdzającą wznowienie przedmiotowej umowy ubezpieczenia, na okres od 20 maja 2015 r. do 19 maja 2016 r. Jednak (...) Towarzystwo (...) w W. potwierdziło fakt objęcia powódki ochroną ubezpieczeniową również w dniu 11 sierpnia 2014 r. Wobec tego Sąd przyjął powyższą okoliczność za bezsporną. Z kolei w związku z tym, że E. B. nie podniosła żadnych zarzutów, Sąd uznał, że załączone do odpowiedzi na pozew Ogólne Warunki Ubezpieczenia (...) stanowiły integralną część umowy ubezpieczenia, której stroną była powódka w okresie obejmującym sierpień 2014 r.

Zgodnie z art. 805 § 1 kc, który jest podstawą roszczenia powódki, przez umowę ubezpieczenia ubezpieczyciel zobowiązuje się w zakresie działalności swego przedsiębiorstwa, spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę. Zgodnie z twierdzeniem odpowiedzi na pozew, E. B. w ramach umowy ubezpieczenia mienia (...) posiadała m.in. ważne ubezpieczenie mienia od kradzieży z włamaniem, rabunku i dewastacji. W świetle definicji zawartych w Ogólnych Warunkach Ubezpieczenia (...), nie ulega wątpliwości, że w dniu 11 sierpnia 2014 r. nie miało miejsce zdarzenie, które pociągałoby odpowiedzialność pozwanego. Tego dnia doszło co prawda do zaboru mienia powódki w celu jego przywłaszczenia, jednak nie była to kradzież z włamaniem, gdyż drzwi wejściowe do mieszkania powódki nie były zamknięte na zamek.

W celu zaboru mienia E. B. nie użyto również przemocy fizycznej wobec osoby, co mogłoby wypełniać znamiona rabunku.

Ponadto E. B. dochodziła od (...) Towarzystwa (...) w W. kwoty 500 zł. tytułem zadośćuczynienia. Powódka uzasadniła dochodzenie powyższej kwoty krzywdą jaką doznała z powodu odmowy wypłaty odszkodowania. Zgodnie z ugruntowanym w doktrynie i orzecznictwie poglądem zadośćuczynienie stanowi sposób naprawienia szkody niemajątkowej na osobie wyrażającej się krzywdą w postaci doznanych cierpień fizycznych i psychicznych. W ocenie Sądu E. B. nie udowodniła w żaden sposób, iż doznała jakichkolwiek cierpień. Poza tym decyzja strony pozwanej o odmowie wypłaty odszkodowania, o czym była powyżej mowa, znalazła oparcie w łączącej strony umowie ubezpieczenia majątkowego.

Poza tym E. B. nie udowodniła wysokości dochodzonego roszczenia, pomimo wyraźnego kwestionowania powództwa w tym zakresie przez stronę pozwaną. Również z tego powodu powództwo zasługiwało na oddalenie.

Wobec tego o kosztach Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c. obciążając powódkę, jako stronę przegrywającą w całości, obowiązkiem zwrotu na rzecz pozwanego poniesionych przez niego kosztów procesu. Na koszty te złożyły się wynagrodzenie pełnomocnika pozwanego w wysokości 180 zł., obliczone na podstawie § 6 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu DzU z 2002 Nr 163, poz. 1348 z późn. zm i opłata od udzielonego pełnomocnictwa w wysokości 17 zł.